

Chuyện vui Vượt biên

Trong những lúc chờ đợi để được ký "Giấy nò" lên đường đi Mỹ tại trại CHERAS TRANSIT, Kuala Lumpur, Malaysia; chúng tôi là những người "ket giò", của trại thương nhóm họp nhau tại quán cà-phê "chôm hòm" của anh kỹ-giả Hai-Băng để tán gẫu cho qua ngày.

Một bữa nọ, tại cửa biển X có một làng đánh cá nổi danh là "vua vượt biên", số tàu đánh cá làng này trước đây độ hơn 100 chiếc sau lần lần họ trốn đi chỉ còn vài chục, "Huyền" số tại đây họ trốn đi một cách kinh khủng, liền phối hợp với "công-an biên phòng" tại cửa biển để kiểm soát chặt chẽ đêm cùng như ngày các tàu qua lại nơi cửa biển này, các tàu đánh cá thì họ thường phải can-bộ cầm súng theo để canh chừng. Từ ngày ấy việc "vượt biên" của làng này, coi như bị tắc nghẽn.

Một hôm, vào khoảng 1 giờ trưa ngày thứ Bảy có 2 tàu đánh cá chạy hết ga từ hướng sông cái ra biển, khói ra mịt mù, tiếng máy nổ rang lên, công-an thấy vậy, biết chắc là 2 tàu này "vượt biên" liền nổ súng chỉ thiên liên hồi, 2 tàu này đang chạy ngon tron, chiếc trước cách chiếc sau độ 10 thước, thấy bắn rát quá, chắc là chạy không khỏi, tài-công liền quay tàu lại tạt vào đôn. Lạ thay! Không có ai trên tàu, mà hai tài-công mình trần mác sà-lon lại cái lộn với nhau đủ dôi, họ quyết ăn thua đủ với nhau. Công-an thấy làm la liên ủa xuống tàu lục soát, họ ngạc nhiên khi thấy trên cả hai tàu đều không có người, không có thức ăn, không có dầu gasoil, chỉ von von một bình, đúng 10 lít treo lưng lẳng cạnh bên máy và được câu vào máy bằng một ống nylon nhỏ, khi công-an bước lên thì thấy hai tài-công đang đánh lộn, họ liền can ra và gan hỏi thì mới được biết 2 tàu chạy đua, chiếc nào tới cây "Đay" đóng ngoài cửa Đong trước thì thắng cuộc và người thua phải bao tất cả anh em đánh cá một châu nhậu thịt cây tại quán Ông Sáu Râu; lúc đầu công-an "quí tới" hai người này, toàn vượt biên, nhưng không đủ bằng cỡ vì trên tàu không có thức ăn, không có dầu, chỉ von von treo cái bình 10 lít và chỉ có một tài-công cho mỗi tàu và sau đó họ tin là 2 tàu chạy đua, bây giờ biển công-an thành ra người xử cuộc, anh A nói là anh thắng vì chạy trước tàu B 10 thước; anh B thì cho là anh sẽ thắng đoạn sau vì đích là cái "đay" ngoài cửa Đong. Công-an cũng không biết xử thế nào đây để có liên một bữa tiệc "Thịt Cây". Sau cùng họ kéo nhau đến quán cà-phê cạnh đó để giải quyết nội vụ, lúc đầu công-an đề-nghị đưa lại những anh A không chịu và cho mình là người, thắng cuộc và một cuộc cãi vã nũa, suýt đánh lộn trần thủ hai, trần cãi và kéo dài đến khi đó đến họ mới chịu đề-nghị của Công-an và ngày mai Chủ-Nhật sẽ đưa lại, phân Công-an thì cũng mừng vì họ sắp sửa có một bữa tiệc ngày mai.

Hôm sau khoảng 1 giờ 30 cùng hai chiếc tàu đó xuất hiện với hai cột khói đen ngòm, tiếng máy kêu chát chua, trên đôn thì đây Công-an đứng vô tay, họ hoan-hô inh ỏi; lần này tàu B chạy trước tàu A độ 5, 6 thước; hai tài-công cũng mình trần mác sà-lon có ghi tay lại và mắt nhìn đăm đăm phía trước. Hai tàu chạy xa dần, xa dần, cột khói đen cuộn cuộn bốc lên càng lúc càng nhiều, họ đứng trên đôn nhìn theo không ngớt ban cãi có lẽ tàu B sẽ thắng, cho đến khi 2 tàu khuất sau rừng tràm, bọn Công-an mới chịu xuống đôn và ngồi chờ 2 tàu quay lại rước đi nhậu, nhưng chờ mãi đến đó đến cùng không thấy 2 tàu quay lại.

Hai tàu này đã tổ-chức vượt biên thực sự, mỗi tàu chở khoảng 60 người ngồi dưới lòng tàu và đến đảo Bidong, Ma-Lai an toàn hai ngày sau đó.

Từ đó tiếng đồn vụ hai tàu "vượt biên" ngày càng lan rộng, khiến bọn VC tức giận vô cùng ./.